

N:o 39.

Ank. till Riksd. kansli den 30 mars 1906, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 7 § i lagen den 1 oktober 1894 om förvärfvande och förlust af medborgarerätt.

Genom proposition, n:r 89, af den 16 innevarande mars, hvilken af båda kamrarna blifvit till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

om ändrad lydelse af 7 § i lagen den 1 oktober 1894 om förvärfvande och förlust af medborgarerätt.

Härigenom förordnas, att 7 § i lagen den 1 oktober 1894 om förvärfvande och förlust af medborgarerätt skall erhålla följande förändrade lydelse:

Har svensk man eller svensk ogift kvinna, efter uppnådd ålder af tjuguettt år, eller änka, efter äktenskapets upplösning, i tio år oafbrutet haft sitt hemvist utom riket, förloras jämväl medborgarerätten, där ej vinstandet utomlands föranledts af offentligt uppdrag för riket, eller ock förbehåll göres om medborgarerättens bibehållande genom en inom nämnda tids utgång hos svensk beskickning eller svenskt konsulat afgifven skriftlig förklaring i enlighet med de närmare bestämmelser, som af Konungen meddelas. Sådan förklaring skall, för att fortfarande äga giltighet, förnyas inom hvart tionde års slut; den kan icke med laga verkan afgifvas af

annan än den, som själf utflyttat ur riket, och hans efterkommande i första led samt änka efter sådan person, som nu är nämnd.

Förlust af medborgarerätt enligt denna § för svensk man medför förlust af sådan rätt äfven för hans hustru och omyndiga äkta barn, såvida de ej blifva i riket kvar.

Konungen äger genom öfverenskommelse med främmande stat inskränka eller upphäfva tillämpligheten, såvidt förhållandet till sådan stat angår, af de ofvan i denna § meddelade bestämmelser.

Denna lag träder i kraft genast efter utfärdandet.

Emot propositionen, hvilken är föranledd af de förändrade förhållanden, hvori Sverige och Norge efter unionsupplösningen kommit till hvarandra, har utskottet icke funnit något att erinra och hemställer alltså,

att det i propositionen innefattade lagförslag må af Riksdagen antagas.

Stockholm den 30 mars 1906.

På lagutskottets vägnar:

C. A. SJÖCRONA.
